

Giới thiệu Khi Bảo Bối Yêu Bảo Bối

Truyện Khi Bảo Bối Yêu Bảo Bối của tác giả Cuộc Sống Đơn Giản Của Cá là đoạn văn hài hước xoay quanh chuyện tình cảm gia đình của đôi vợ chồng trẻ.

Cô là nữ nhi có tính cách mơ mộng, không được nhanh nhẹn, người khác đánh giá cô là người hay buồn, đa sầu đa cảm.

Anh lại là người nóng nảy, thiếu kiên nhẫn. Vậy sao họ có thể kết hợp với nhau được?

Bạn đang đọc truyện *Khi Bảo Bối Yêu Bảo Bối* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Lai Lai: Sinh năm 81, nam cung Xử Nữ rất cầu toàn, là người Đông Bắc, tính tình nóng nảy, thiếu kiên nhẫn.

Hồ Hồ: Sinh năm 81, cung Bọ Cạp hay buồn bực *****, người Hồ Bắc, tính cách mơ hồ chậm chạp, với người không quen biết luôn lộ ra vẻ u buồn, tĩnh lặng.

1. Quen biết:

Lai Lai: Vừa nhìn là đã biết thuộc kiểu của tôi, còn nghĩ ngợi gì, tôi thích em, em thích tôi không?

Hồ Hồ: ..... Tôi không biết.

Lai Lai: Cho em một tuần, thực ra 7 ngày nữa em vẫn phải đồng ý thôi, hay bây giờ đồng ý luôn cho xong.

Hồ Hồ: ... .. Tôi không biết.

Một tuần sau.

Lai Lai: Thế nào? Nghĩ xong chưa?

Hồ Hồ: Ah, được.

Lai Lai: Khốn, có thể mà phí mất 7 ngày.

2. Nắm tay

Lai Lai: Tôi hôm qua anh cứ muốn nắm tay em.

Hồ Hồ: (đỏ mặt) Ủ.

Một tối nọ, Hồ Hồ rất mong Lai Lai nắm tay mình. Tim đập thình thịch, đầu óc rối bời.

Sắp về đến ký túc xá, Lai Lai cuối cùng cũng hành động, Hồ Hồ cũng không cự tuyệt.

Rất lâu về sau, Hồ Hồ hỏi Lai Lai: Lần đầu tiên anh cầm tay em, sao biết em sẽ không cự tuyệt?

Lai Lai: Ha ha, bởi vì anh đã chuẩn bị kĩ càng rồi, tối hôm trước nói muốn nắm tay em, chắc hẳn em cũng nghĩ chuyện này cả đêm, anh lại cứ thế hành động, còn không phải là nắm được rồi sao.

3. Mối tình đầu:

Mối tình đầu của Hồ Hồ là vào năm cô 14 tuổi, người đó ở trong lòng Hồ Hồ suốt 10 năm ròng. Suốt một khoảng thời gian dài, Hồ Hồ cứ nghĩ đến anh ta là rơi nước mắt.

Hồ Hồ: Em nói với anh ấy em có bạn trai rồi, anh ấy nói rất buồn.

Lai Lai: Chắc là vừa thái vừa nói.

Hồ Hồ: Nếu anh ấy không đi nước ngoài, anh ấy nhất định sẽ cưới em.

Lai Lai: Nếu như anh ta cưới em, anh ta nhất định không đi nước ngoài.

Hồ Hồ òa khóc. Lai Lai phát hoảng,

Lai Lai: Được rồi được rồi, anh ta rất yêu Hồ Hồ, nhưng bắt đắ dĩ mới phải bỏ Hồ Hồ, nếu anh ta không từ bỏ, cũng không có anh ở đây. Lần đầu tiên yêu căn bản là không hiểu chuyện, nói đề tài tiếp theo.

4. Nhân dân lao động

Hồ Hồ: Em ghét anh mặc áo ba lỗ, cứ như nông dân.

Lai Lai vỗ bàn đứng dậy, vô cùng nghiêm túc: Hồ Hồ, em đường đường là một nhân viên của *****, thế mà lại kỳ thị nhân dân lao động.

5. French kiss

Hồ Hồ: Lai Lai, French kiss

Lai Lai: Không được, sẽ nguy hiểm đến tính mạng

Hồ Hồ: Tại sao?

Lai Lai: Em hôn miệng, anh vừa thấy một con muỗi bay qua mặt em, em há miệng, con muỗi đó liền té ngã.

6. Ngực

Lai Lai, vươn tay chạm vào ngực Hồ Hồ.

Hồ Hồ, thẹn thùng che ngực: Làm gì vậy, đáng ghét!

Lai Lai: Anh thèm vào! Anh ghét nhất là nhìn mấy cái thứ rõ ràng là không có, lại còn tự cho mình hơn người.

Lai Lai: (vẫn vươn tay vuốt ve ngực Hồ Hồ, tâm sự nặng nề) Hồ Hồ ...

Hồ Hồ: (vô cùng lo lắng) Lai Lai, sao vậy? Có chuyện gì?

Lai Lai: (ngẩng đầu thờ dài) Đời này anh không có phúc được chạm vào bộ ngực có kích cỡ bình thường rồi.

7. Củ cải đỏ

Hồ Hồ: Ông xã, ‘cậu em’ của anh giống củ cải đỏ nhĩ! Cho em chơi một lúc.

Hồ Hồ chơi một trận mãnh liệt.

Lai Lai: Không được rồi, không được rồi ...

Hồ Hồ: Làm sao?

Lai Lai: Củ cải đỏ muốn nôn.

8. ‘Ấy ấy’

Hồ Hồ: Ông xã, ấy ấy đi!

Lai Lai: Không được, hôm nay rất mệt.

Hồ Hồ: Đi mà!

Lai Lai: Không được đâu mà!

Hồ Hồ: Cùng lắm em cho anh 200 tệ!

9. Ung thư vú

TV phát sóng chương trình nói về ung thư vú.

Hồ Hồ xem xong, lại lo lắng đến bản thân: Lai Lai, em rất sợ, nhờ may em cũng bị ung thư vú thì làm sao bây giờ?

Lai Lai vô cùng bình tĩnh: Yên tâm, không có chuyện đó đâu.

Hồ Hồ: Anh làm sao mà biết được?

Lai Lai: Ha ha, bởi vì em vốn dĩ làm gì có ngực.

10. Cún con

Hồ Hồ với Lai Lai nuôi một con chó chăn cừu Shetland thuần chủng, nghe nói huyết thống con chó này vô cùng cao quý, bố mẹ đều là “Quán quân đẳng lực” ở Mỹ, chỉ tiếc chân trước hơi bị tật, liền bị chủ bán rẻ cho Hồ Hồ.

Hồ Hồ coi nó như trân bảo, còn Lai Lai lại không thích nó lắm. Nó cũng rất khôn, cứ thấy Hồ Hồ là lắc đầu vẫy đuôi, gặp Lai Lai liền nép mình vào chân tường chạy biến.

Một hôm Hồ Hồ với Lai Lai ngồi ở phòng khách xem TV. Cún con đột nhiên lao vào từ ban công, liếc mắt nhìn Lai Lai, liếc mắt nhìn Hồ Hồ rồi quay đầu chạy ra ban công.

Cứ chạy đi chạy lại như thế mấy lần.

Hồ Hồ: Cún con hôm nay làm sao vậy?

Lai Lai: Ngủ giấc, nó đang nói chuyện với em.

Hồ Hồ: Nói gì?

Lai Lai: Nó nhìn anh một cái rồi chạy đi nghĩa là: “Anh ta ở đây, qua bên kia chơi với tôi đi!”

11. Cô giáo

Lúc Hồ Hồ học cao học thường ra ngoài dạy thay kiếm chút tiền.

Hồ Hồ: Lai Lai, học sinh của em đều nói em giảng rất hay!

Lai Lai: Hình như là do em xinh đẹp.

Hồ Hồ: Không phải đâu, bọn chúng cũng nói là thầy béo dạy văn học hiện đại giảng cũng hay.

Lai Lai: Vậy người kia chắc chắn là dạy rất hay.

Hồ Hồ: .....

12. Con cua

Hồ Hồ với Lai Lai đều thích ăn cua.

Mua nhà xong, trên lưng hai người là khoản vay trong 25 năm.

Một hôm, Lai Lai đến trước quầy bán cua ở siêu thị, thâm tình đưa mắt nhìn thật lâu.

Hồ Hồ: Sao thế? Muốn ăn thì mua đi!

Lai Lai: Không, anh chỉ muốn nói với con cua một tiếng hẹn 25 năm nữa gặp lại!

13. Châm ai

Lai Lai: Bà xã, trên giường có cái gì ý, châm phải anh đau lắm.

Hồ Hồ: A, là móng chân lúc nãy em vừa cạy.

Lai Lai: Em cạy thì cứ cạy, sao lại phui sang chỗ anh?

Hồ Hồ: Không phui sang chỗ anh, để nó châm em à.

Lai Lai: .....

14. Hat trick

Lai Lai mê bóng đá vô cùng, lúc mới yêu nhau, Hồ Hồ cũng nói mình thích xem đá bóng.

Hồ Hồ: Mấy đứa bạn của em, chẳng đứa nào biết gì về bóng đá.

Lai Lai: Con gái ít người thích cái này lắm.

Hồ Hồ: Cái chính là ngay cả kiến thức thông thường tụi nó cũng không biết.

Lai Lai: Hừ?

Hồ Hồ: Hôm qua, mấy đứa bạn em nói chuyện ‘hat trick’ là cái gì, bọn nó chẳng đứa nào biết, Đào Tử còn nói cái đó là ‘việt vị’. Cuối cùng vẫn là em phải giải thích cho tụi nó.

Lai Lai: Cái này thực chất rất đơn giản ...

Hồ Hồ: Ừ, ‘hat trick’ chẳng phải là ‘bóng chạm tay’ hay sao.

Lai Lai hóa đá tại chỗ.

15. Dừng cũng được

Lai Lai vô cùng hấp dẫn: Mơ ước hồi thiếu niên của anh chính là, sau này lấy vợ rồi, có thể vùi mặt vào trong ngực vợ ... giờ thì giấc mơ này tan tành rồi.

Hồ Hồ: Ừ ... vậy em cho anh mượn cái móng, anh phối hợp trí tưởng tượng một chút, dừng cũng được đấy.

Lai Lai: .....

16. Mua hoa

Lão Hồ lên sân.

Lão Hồ là cha Hồ Hồ, làm giáo viên dạy trung học đã 30 năm không biết mệt mỏi.

Một ngày, ở trên đường.

Đứa trẻ bán hoa chạy lại ôm lấy chân Lão Hồ: Ông ơi, mua hoa đi.

Lão Hồ: Bạn nhỏ, sao cháu không đi học?

Đứa bé bán hoa rất nhanh trí đáp: Không có tiền, ông mua hoa là cháu có tiền đi học rồi.

Lão Hồ: Sao thế được? Bố mẹ cháu đâu? Bọn họ sao lại không chăm sóc cháu chứ?

Đứa bé bán hoa: Bọn họ cũng không có tiền, ông ơi mua một bông đi.

Lão Hồ: Như thế không được, bọn họ không có tiền vẫn có thể cho cháu đi học chứ, không đi học làm sao được? Không đi học về sau không trở thành người có ích cho xã hội được, cháu không đi học, đứa khác không đi học, tất cả mọi người không đi học, đất nước chúng ta không thể phát triển, xã hội không thể tiến bộ ... (bắn liên thanh 5 phút)

Đứa bé, chạy trốn chết.

17. Nhặt được

Hồ Hồ rất có khả năng chém gió. Lai Lai lại luôn cho là thật.

Hồ Hồ: Lai Lai, có chuyện em vẫn chưa nói với anh.

Lai Lai, lo lắng: Chuyện gì?

Hồ Hồ: Bí mật này em để trong lòng đã lâu rồi, nhưng giờ em cảm thấy cần phải cho anh biết.

Lai Lai: Nói mau.

Hồ Hồ: Thật ra em không phải là con đẻ của bố mẹ, 22 năm trước, Lão Hồ nhặt được em trên đường đi làm. Anh có nhớ cái khăn cũ để phủ TV nhà em không? Nó chính là cái chăn năm đó dùng để bọc em.

Lai Lai: Gạt người.

Hồ Hồ: Thật đấy, anh xem, mọi người đều là con một, nhưng em không phải, sau khi nhặt được em, mẹ mới sinh Đờ Đờ (em trai Hồ Hồ). Anh xem em

chưa từng nói với anh em sinh ở bệnh viện nào nha.

Lai Lai: Không thể nào.

Hồ Hồ: Anh không thấy em với Đồ Đồ không giống nhau tí nào hay sao?

Lai Lai, trầm tư: Hình như phải ...

Lai Lai đáng thương lại tin là thật, nhưng lại để lại hậu quả vô cùng nghiêm trọng cho Hồ Hồ.

Trong nửa năm trời, Hồ Hồ đều bị Lai Lai nhè nhào bên tai.

Lai Lai: Em có từng nghĩ đi tìm lại bố mẹ đẻ không?

Hồ Hồ: Em lừa anh, thế mà cũng tin.

Lai Lai: Anh biết, lời em nói đều là thật, em yên tâm, anh sẽ không vì thế mà xem thường em.

Hồ Hồ: Em đúng là lừa anh mà, em không phải là nhật được.

Lai Lai: Mẹ em nói cái khăn đó đúng là mua từ năm 81, trước kia dùng để **** em.

Hồ Hồ: Đúng vậy, nhưng cái khăn này là Lão Hồ mua.

Lai Lai: Anh không tin, em với Đồ Đồ lại không giống nhau.

Hồ Hồ: Khi còn bé rất giống, nhưng lớn lên thì thay đổi

Lai Lai: Ba em còn nhớ nhật được em ở chỗ nào không? Chúng ta đi xung quanh hỏi thăm, có lẽ tìm được chút manh mối.

Hồ Hồ, bắt đầu phát điên: Phiên chết đi được, anh làm sao vậy hả!

Lai Lai: Em đừng như thế, anh sẽ không cho người khác biết, em có phải được nhật về nuôi hay không, anh đều yêu em.

Cuối cùng, Hồ Hồ không thể không về nhà lục lọi, tìm kiếm tất cả những gì có thể chứng minh thân phận của mình, thậm chí ngay cả bài thơ Lão Hồ viết lúc cô mới sinh cũng tìm ra. Nhưng Lai Lai luôn nửa tin nửa ngờ, bởi vì khi Hồ Hồ còn bé nhà rất nghèo, mẹ cô sinh ở nhà bà nội dưới quê, là bà mụ trong thôn đờ đề, nên cũng không có giấy chứng sinh ở bệnh viện.

Lai Lai: Thôi, về sau không nói chuyện này nữa, coi như em là con ruột.

Hồ Hồ: .....

Từ đó về sau, Hồ Hồ cũng không dám chém gió lừa người nữa.

18. Hiến thận

Hồ Hồ: Trên TV có cô gái hiến một quả thận cho bạn trai mình, em thấy có lẽ em không làm được.

Lai Lai: Nếu là anh, anh sẽ không do dự chút nào mà hiến cho em.

Nếu như, thế giới có quá nhiều nếu như, có điều khoảng khắc kia, cho dù là lời hứa thật hay chỉ là lời nói dối, Hồ Hồ vẫn cảm thấy vô cùng ấm áp.

19. Cô dâu

Hồ Hồ 15 tuổi: Ngày mai mình chuyển trường, về sau cậu kết hôn, nhất định phải báo với mình, thiếu thứ gì, mình sẽ mang đến cho cậu.

Mối tình đầu 15 tuổi: .... Chỉ thiếu một cô dâu.

10 năm sau

Hồ Hồ: Em phải kết hôn rồi.

Mối tình đầu: Chúc em hạnh phúc.

Hồ Hồ: Anh còn yêu em không?

Mối tình đầu: .....

Hồ Hồ: Vậy anh nói anh không còn yêu em đi.

Mối tình đầu: .....

Lời hứa 5 năm trước, vĩnh viễn không thực hiện được.

Câu “Chỉ thiếu một cô dâu” 10 năm trước, mối tình đầu chắc cũng đã quên.

Sự im lặng của người đàn ông, là một con dao.

20. Cắt đuôi

Hồ Hồ vừa vào cao học năm thứ nhất, tướng mạo xinh đẹp, người theo đuổi xếp hàng dài.

Lại đúng lúc Lai Lai đi xa, chỉ có thể liên lạc bằng điện thoại.

Hồ Hồ: XX hẹn em chủ nhật đi khiêu vũ.

Lai Lai: Cái đồ **** nhà em, thừa dịp anh không có ở nhà, lại đã đi trêu hoa ghẹo nguyệt.

Hồ Hồ: Oan uổng quá, em thật sự không có đi trêu chọc người nào.

Lai Lai: Vậy thì được, sau này em đi học, phải đeo kính gọng đen, không được mặc quần áo đẹp, trước phòng học, đầu tiên dùng chân đạp cửa, sau đó xông vào, lập tức khạc đờm, nói lời thô tục.

Hồ Hồ: .....

21. Thần giao cách cảm

Gọi điện thoại.

Hồ Hồ: Anh yêu, anh đang làm gì đấy?

Lai Lai: He he, em đoán đi!

Hồ Hồ: Đang cạy móng chân.

Lai Lai: Ôi mẹ ơi! Làm sao em biết?

Hồ Hồ: Vì em cũng đang cạy móng chân.

22. Nảy mầm

Trước khi kết hôn, Hồ Hồ luôn lo lắng sẽ mang thai, mỗi tháng mấy ngày kia chỉ cần không đến đúng hạn, Hồ Hồ sẽ ăn nói lung tung.

Hồ Hồ: Xong rồi, hạt giống lần trước anh gieo kiểu gì cũng nảy mầm.

Lai Lai: Yên tâm, không có đâu.

Hồ Hồ: Tại sao?

Lai Lai: Đất đai quá cần cỗi.

23. Đặt tên

Hồ Hồ: Chúng ta sinh con đi!

Lai Lai: Nuôi không nổi, vài năm nữa rồi nói.

Hồ Hồ: Đáng ghét, em muốn sinh cơ. Hay cứ chọn tên trước, anh tên là Lai Lai, nó tên gì bây giờ?

Lai Lai: Tên là ‘Biệt Lai’ đi.

(Lai Lai nghĩa là đến, biệt lai nghĩa là đừng đến)

24. Uống thuốc

Mỗi lần Hồ Hồ uống thuốc là Lai Lai phát ốm.

Hồ Hồ không biết cách nuốt thuốc, mỗi lần bị ốm, một là đem cất bao nhộng ra, hoặc là lấy chày đập vụn viên thuốc.

Lai Lai: Sao em ngốc như vậy hả, đã lớn bằng ngần này rồi, ngay cả thuốc cũng không biết nuốt! Mang nước ra đây, anh dạy em. Trước hết đặt thuốc ở đầu lưỡi, uống một ngụm nước thật to.

Hồ Hồ uống nước.

Lai Lai: Nuốt!

Hồ Hồ lắc đầu: Hu hu ...

Lai Lai: Nuốt!

Hồ Hồ: Hết nước rồi.

Lai Lai: Nuốt!

Hồ Hồ lắc đầu: Hu hu ...

Lai Lai rót thêm nước: Nuốt!

Ba cốc nước to dùng đã vào bụng Hồ Hồ.

Lai Lai: Xuống chưa?

Hồ Hồ gật đầu.

Lai Lai: Anh đã nói rồi, lần sau cứ như thế mà uống.

Hồ Hồ: Thuốc tự tan ra rồi.

Hồ Hồ kéo quần chạy về nhà vệ sinh.

25. Vung tay quá trán

Hồ Hồ: Rót cục chúng ta cũng có 1 vạn tệ.

Lai Lai, đặc ý: Chúng ta cũng là ‘vạn phú’ rồi.

Hồ Hồ: Ha ha, đúng vậy, ông xã, chúng ta phải học quản lý tài sản, có thể đầu tư một quỹ tín dụng nào đấy.

Lai Lai: Khốn! Em cái đồ vung tay quá trán, đầu tư gì chứ, có tiền phải gửi tiết kiệm! Em không biết sống à?

Đồng nghiệp của Lai Lai đầu tư tín dụng kiếm được chút tiền.

Lai Lai: Mai đi ngân hàng tìm hiểu đầu tư tín dụng một chút.

Hồ Hồ: Không phải anh bảo gửi tiết kiệm sao?

Lai Lai: Khốn! Em cái đồ vung tay quá trán, tiết kiệm gì chứ, em không biết sống à?

Hồ Hồ: ....

Cuối cùng 1 vạn tệ của Lai Lai và Hồ Hồ vẫn gửi tiết kiệm, bởi vì mức đầu tư khởi điểm của quỹ tín dụng là 5 vạn tệ. Bọn họ cách mục tiêu này vẫn còn xa lắm.

26. Bao cao su

Mới ném thư trái cấm, Hồ Hồ với Lai Lai vẫn còn ‘gà mờ’.

Hai người đều ngại đi mua bao cao su.

Cuối cùng Hồ Hồ uy hiếp sẽ không nhận ‘củ cải đỏ’ của Lai Lai nữa, Lai Lai mới không thể không tiếp nhận cái nhiệm vụ gian nan này.

Lai Lai đeo kính râm, dựng thẳng cổ áo, kéo mũ che kín mặt, tốc độ nhanh chur chớp tiến vào một hiệu thuốc.

Lai Lai, ngập ngừng, lại ngập ngừng, thấp giọng nói: Tôi muốn mua một hộp bao cao su.

Bà cô béo mập chừng hơn 40: Loại nào?

Lai Lai, phát hoảng: Cái nào cũng được.

Bà cô mập: Loại này đi, loại này rất tốt, có đủ bảy sắc cầu vồng, rất mỏng.

Lai Lai: Được.

Vội vã trả tiền, cầm đi.

Nửa tháng sau, cũng hiệu thuốc đó. Lai Lai bình tĩnh đi vào.

Một em gái nhiệt tình chào hỏi: Anh ơi, anh muốn mua gì? Em giới thiệu cho anh nhé?

Lai Lai, rất tự nhiên: Anh mua một hộp bao cao su.

Em gái, dừng lại 10 giây, đỏ mặt, chạy một mạch ra sau quầy, ôm bụng cười không ngừng.

Lai Lai không khỏi kinh ngạc, đỏ mặt, nhanh chân bỏ chạy.

27. Bà xã

Hồ Hồ: Tại sao đều nói “Bà xã của người khác mới tốt?”

Lai Lai: Bởi vì bà xã của người khác sẽ không ở trước mặt anh cạy móng chân, xỉ hơi, ngoáy mũi.

28.

Lai Lai thích nuôi cá, còn Hồ Hồ lại rất lười, không phải là quên thay nước thì sẽ quên cho ăn.

Lai Lai: Bà xã, cơ quan cử anh đi công tác 1 tuần.

Hồ Hồ: Vậy anh mau đi nhìn lũ cá của anh đi, nhìn kĩ vào.

Lai Lai: Vì sao?

Hồ Hồ: Bởi vì đến lúc anh về chỉ sợ là có muốn cũng không nhìn được bọn chúng đâu.

29. Điện thoại di động

Lai Lai cần răng mua một cái di động, của Samsung, 4800 tệ.

Ba tháng sau.

Hồ Hồ: Em có một tin tốt và một tin xấu, anh muốn nghe cái nào trước?

Lai Lai: Tin xấu.

Hồ Hồ: Lúc giặt quần áo, em quên không kiểm tra lại các túi, có điện thoại của anh ở trong.

Lai Lai bang hoàng, nhưng vẫn ôm chút hi vọng: Tin tốt là?

Hồ Hồ: Bị quay trong máy giặt nước nóng những 1 tiếng, nhưng vẫn không hỏng, điện thoại Samsung thật tốt.

30. Quần áo mới

Hồ Hồ: Ông xã, quần áo của em cũ rồi, mua cho em mấy bộ mới đi.

Lai Lai: Cũ thì có làm sao, người đẹp mặc cái gì cũng đẹp.

Hồ Hồ: Vấn đề là người ta không xinh đẹp.

Lai Lai: Khốn, vậy thì càng không cần mua, người xấu thì mặc gì cũng vậy thôi.

31. Hôn

Lúc còn yêu nhau.

Lai Lai: Hôn cái nào!

Hồ Hồ: Không được, đang ở ngoài đường.

Lai Lai: Có sao đâu, làm gì có ai biết chúng ta.

Sau khi lấy nhau.

Hồ Hồ: Hôn cái nào!

Lai Lai: Không được, đang ở ngoài đường.

Hồ Hồ: Có sao đâu, làm gì có ai biết chúng ta.

32. Tri sĩ hậu dưng

Cún con được 4 tháng, Hồ Hồ dạy nó bắt tay.

Hồ Hồ, nhưm thịt bò khô: Cún con, bắt ... tay.

Cún con, ăn hết: ....

Hồ Hồ, lại lấy thịt bò khô: Cún con, bắt ... tay.

Một tiếng trời qua, thịt bò khô đã ăn hết, cún con vẫn như cũ không chịu đưa ra cái chân cao quý của nó, Hồ Hồ nổi giận.

Lai Lai đang ngồi chơi ở một bên cười ha ha không ngừng: Ha ha, chủ nào tớ này, ha ha, người ngu nuôi chó dốt!

Hồ Hồ bắt đắc dĩ, thử lại lần nữa: Ngoan, bắt tay!

Cún con duỗi chân trái.

Hồ Hồ mừng rỡ: Đổi tay nào.

Cún con duỗi chân phải.

Hồ Hồ: Xem đi, chó cũng biết tri sĩ hậu dưng!

(tri sĩ hậu dưng: biết xấu hổ thì mới có can đảm thay đổi bản thân)

33. Không có lương tâm

Hồ Hồ tốt nghiệp khoa Trung văn, có trí tưởng tượng rất phong phú.

Hồ Hồ: Lai Lai, liệu anh có làm chuyện có lỗi với em không?

Lai Lai: Chắc chắn không.

Hồ Hồ: Nếu anh làm chuyện gì có lỗi với em, em sẽ lặng lẽ rời bỏ anh, để anh không tìm được em. 20 năm sau, anh mới biết, khi đó em đã mang thai, em một mình sinh con, nuôi con trưởng thành, sau đó bởi vì cực khổ nhiều năm mà mất sớm, trước khi chết, em sẽ để con đến tìm anh. Đến lúc anh nhìn thấy con, liệu có nhớ tới em không?

Lai Lai: ... Cái này ...

Hồ Hồ khóc lóc: Anh thật không có lương tâm, làm chuyện có lỗi với em, cuối cùng lại không nhớ đến em.

Lai Lai: ...

34. Chuyện cái rắm

Hồ Hồ: Thối quá, anh xì hơi?

Lai Lai: Không phải anh.

Hồ Hồ: Xì hơi thì xì hơi, cũng không phải người ngoài, ngại cái gì.

Lai Lai: Anh có xì hơi hay không, bản thân anh chẳng lẽ lại không biết sao? Có khi là chính em xì hơi, còn đổ lên người anh.

Hồ Hồ: Nếu là em thì, em chắc chắn sẽ nhận, anh là đàn ông sao lại như vậy, mình thì hơi còn không nhận.

Lai Lai: Khốn, ông đây lấy tư cách của một Đảng viên ra để thề, không phải tôi thì hơi.

Hồ Hồ: Được rồi, được rồi, coi như không phải anh đi.

Lai Lai: Con bà nó, cô nói rõ xem nào.

Àm 5 phút, chiến tranh lạnh, 3 ngày sau.

Hồ Hồ: Lai Lai, đừng giận nữa, coi như là em thì hơi đi.

Lai Lai: Mẹ kiếp, có chuyện cái rắm thôi, coi như là tôi đi!

35. Phẩm chất quan trọng nhất

Hồ Hồ lười biếng, Lai Lai khó tính.

Lai Lai: Em biết phẩm chất quan trọng nhất của phụ nữ là gì không? Là chăm chỉ!

Hồ Hồ: Anh có biết phẩm chất quan trọng nhất của đàn ông là gì không? Là bao dung!

36. Hạnh phúc

Hồ Hồ: Lai Lai, anh thật hạnh phúc.

Lai Lai: Ừ, cũng được.

Hồ Hồ: Em lại thấy anh là người hạnh phúc nhất trên đời này.

Lai Lai, không hiểu nổi: Không phải chứ, tại sao?

Hồ Hồ: Anh cưới được người vợ tốt như vậy, chẳng lẽ còn không hạnh phúc hay sao? Em cũng hâm mộ chết đi được.

37. Nguyên nhân cưới em

Hồ Hồ: Sao anh lại cưới em?

Lai Lai: Bởi vì em ngốc quá!

Hồ Hồ: ?

Lai Lai: Em dễ bị lừa như vậy, anh lo em sẽ bị kẻ xấu lừa gạt, như vậy không bằng cứ để anh lừa em luôn đi, dù sao anh sẽ lừa em cả đời.

38. Trẻ đẹp mãi mãi

Em gái tư vấn viên: Cô Hồ Hồ, chúng tôi sẽ căn cứ theo làn da của cô để đề ra phương án chăm sóc riêng biệt.

Hồ Hồ: Vậy mất khoảng bao nhiêu tiền?

Em gái tư vấn viên: Hiện tại chúng tôi đang có chương trình ưu đãi, nếu cô thanh toán hết trong một lần, chúng tôi sẽ giảm giá 10%.

Hồ Hồ: Đó là bao nhiêu tiền?

Em gái tư vấn viên: Một năm khoảng hơn 3 vạn tệ.

Hồ Hồ, đồ mờ hồ: Vậy cho tôi suy nghĩ một chút.

Về nhà.

Hồ Hồ, tức giận: Em làm lụng vất vả cả năm trời mà vẫn chẳng đủ đi thẩm mỹ viện đắp mặt. Xem ra, em chỉ có thể trông mặt nhìn mình già đi thôi.

Lai Lai, cắn răng: Yên tâm, cho dù có táng gia bại sản anh cũng phải cho bà xã mình trẻ đẹp mãi mãi.

Hồ Hồ cuối cùng dĩ nhiên cũng không đi thẩm mỹ viện tiến hành cái phương án dưỡng da kia, cho nên Lai Lai cũng không có cơ hội táng gia bại sản, nhưng Hồ Hồ tin rằng mình đã có phương thuốc tốt nhất để trẻ đẹp mãi mãi, đó chính là – tình yêu.

39. Thuốc tốt

Cuối tuần.

Lai Lai: Cùng nhau nấu cơm nhé.

Hồ Hồ: Không được, hôm nay em hơi mệt, váng đầu, cả người không còn chút sức lực nào.

Lai Lai: Cơm được rồi, ngồi dậy ăn một chút.

Hồ Hồ: Vẫn còn mệt lắm, anh bụng vào đây đi.

Lai Lai: Giờ vẫn mệt thì uống thuốc.

Hồ Hồ: Không cần, em nằm nghỉ một lát là được rồi.

Lai Lai: Em nằm cả ngày rồi, khó khăn lắm mới có cuối tuần rảnh rỗi, lãng phí như vậy.

Hồ Hồ: Người ta mệt thật mà.

Lai Lai, trầm tư chốc lát: Vốn định bảo em đi dạo phố, sau đó mua ít quần áo.

Hồ Hồ, ngồi bật dậy, rửa mặt, cả người bừng sáng: Vậy mau đi thôi, em khỏe rồi.

Lai Lai: ....

40. Khóc

Lai Lai: Em không yêu anh.

Hồ Hồ: Sao lại nói vậy?

Lai Lai: Em toàn vì anh ta mà rơi lệ, chưa từng vì anh mà khóc.

Yêu một người, đến tận cùng là khóc hay là cười đây?

41. Nếp nhăn

Lai Lai: Em đang làm gì vậy?

Hồ Hồ: Em đang massage mặt, chống được nếp nhăn.

Lai Lai: Xi, mặt của em, thêm nếp nhăn mới dễ nhìn hơn một chút!

Hồ Hồ: ....

42. Ngực

Hồ Hồ: XX nói nếu em ở bên anh ấy, anh ấy sẽ dùng tất cả sinh mạng của mình để yêu em.

Lai Lai: Hắn ta nhìn thấy ngực của em chưa?

Hồ Hồ: Chưa, mà cái này rất quan trọng sao?

Lai Lai: Lúc trước anh chưa thấy, cũng không ngờ tới vấn đề lại nghiêm trọng đến vậy.

43. Phim X

Lai Lai đảm nhận chức vụ ở Sở công an. Một ngày nọ, ở trên đường.

Người bán hàng rong, mon men đến gần, rón rén móc từ trong ngực ra mấy đĩa phim X: Mua mấy đĩa chứ?

Lai Lai ra vẻ đứng đắn đường hoàng, dùng ngón tay chỉ phù hiệu của mình: Không thấy sao?

Người bán hàng rong: Thấy chứ, các anh mới là người mua nhiều!

44. Đầu tư

Hồ Hồ: Lúc anh theo đuổi em tiêu tiền rất thoág, sao giờ lại chắc thế?

Lai Lai: Em có thấy ai biết rõ ràng là đầu tư lỗ vốn còn cứ ném tiền vào không?

45. Cui thường

Chủ nhật, hai người cùng nhau ra ngoài. Buổi chiều, Lai Lai vội vã chạy về nhà, vọt vào thư phòng, khóa cửa.

Hồ Hồ bực mình, lo lắng, đập cửa thùm thụp: Anh trốn ở trong ý làm cái gì? Có phải làm chuyện khuất tất gì không?

Một lát sau, cửa hé ra một khe nhỏ, Lai Lai ghé đầu, căng thẳng nhìn ngó xung quanh: Shhh. ..., nói nhỏ chút, anh đang xem bóng đá.

Hồ Hồ: Xem bóng đá mà làm như đi ăn cắp vậy.

Lai Lai: Hôm nay là Trường Xuân Á Thái gặp Bắc Kinh Quốc An, em đừng có nói với ai anh xem Siêu cúp Trung Quốc, nếu không anh sẽ bị coi thường.

46. Chơi gái

Hồ Hồ: Lai Lai, anh thấy thế nào về những người đàn ông có vợ rồi mà còn ra ngoài chơi gái.

Lai Lai: Ngủ vãi, ở nhà có miễn phí không dùng, còn ra ngoài mất tiền.

Đôi khi, ki bo cũng là việc tốt.

47. Lại là chơi gái

Lai Lai đi công tác, gọi điện về nhà.

Hồ Hồ: Nói, có làm chuyện gì có lỗi với em không?

Lai Lai: Tuyệt đối không có.

Hồ Hồ: Xí, là không nở bỏ tiền ra thôi, nếu có người trả tiền cho anh, không khéo anh còn dẫu ‘củ cải đỏ’ mang đi theo ý chứ.

Lai Lai: Khôn, em không có việc gì lại đi bói móc gây chuyện hả?

48. Đại gia

Lai Lai: Anh tuyệt đối sẽ không ‘nuôi vợ hai’.

Hồ Hồ: Xí! Anh có bản lĩnh đó sao? Người ta ‘nuôi vợ hai’ đều là đại gia cả.

Phụ nữ, nhiều khi căn bản không thể nói lý.

49. Quà sinh nhật

Dịp sửa sang nhà cửa, trùng hợp có sinh nhật Hồ Hồ

Hồ Hồ: Năm nay anh định tặng em quà gì?

Lai Lai: Ừ, năm nay tặng em quà hơi đắt tiền, chắc khoảng hơn 1000 tệ.

Hồ Hồ, hai mắt sáng bừng: Không phải chứ, chúng ta sửa nhà, vốn cũng chẳng đủ tiền, anh còn tiêu nhiều tiền như vậy mua quà sinh nhật cho em, em rất cảm động!

Lai Lai: Không sao, cái này về sau ngày nào em cũng phải dùng, cho nên anh cảm thấy vẫn nên mua thứ tốt một chút. Nhất định phải mua hàng xịn.

Hồ Hồ, rưng rưng: Rốt cục là cái gì?

Lai Lai: Bồn cầu! Cửa hãng Macawa.

50. Yêu bao nhiêu

Hồ Hồ: Anh yêu em không?

Lai Lai: Yêu

Hồ Hồ: Yêu bao nhiêu?

Lai Lai: Rất yêu.

Hồ Hồ: Rất yêu là bao nhiêu?

Lai Lai: Rất yêu là vĩnh viễn nhiều hơn em tưởng gấp 10 lần.

Hồ Hồ vô cùng hài lòng.

51. Thích

Lai Lai: Anh thích tắm tắm này, em thì sao?

Hồ Hồ: Em cũng thích, có điều cái này là cái cuối cùng rồi, không có màu khác, nếu không em còn có thể được chọn.

Lai Lai: Em đã thích nó rồi thì là cái cuối cùng hay không, có được chọn cái khác hay không thì cũng chẳng sao mà?

Hồ Hồ: Nhờ may còn cáo cái tốt hơn thì sao?

Lai Lai: Từ trước tới giờ anh chưa từng nghĩ đến cái tốt hơn, cái anh thích, chính là tốt nhất!

51. Lý do

Hồ Hồ: Anh thích thời tiết ở Vũ Hán không?

Lai Lai: Không thích, lúc nóng thì nóng chết mất, lúc lạnh thì lạnh phát điên.

Hồ Hồ: Anh thích đồ ăn Vũ Hán không?

Lai Lai: Không thích, không có dưa chua, các món ăn cũng kém xa vùng Đông Bắc, gạo cũng không ngon.

Hồ Hồ: Anh thích Vũ Hán không?

Lai Lai: Không thích, quá to, quá ồn ào, lại xô bồ.

Hồ Hồ: Vậy sao anh còn ở lại Vũ Hán?

Lai Lai: Không phải là còn có em sao!

52. Món lớn

Lai Lai: Em tiêu hoang lắm, sau này lấy nhau, để anh quản lý tiền nong.

Hồ Hồ: Thế nếu em muốn mua đồ thì làm sao?

Lai Lai: Món nhỏ cho em làm chủ, món lớn phải được anh đồng ý.

Hồ Hồ: Thế nào là món lớn?

Lai Lai: Từ 200 tệ trở lên!

53. Ăn cơm

Sau khi đi làm, Lai Lai đặc biệt thích gọi điện cho Hồ Hồ lúc ăn cơm.

Ngày thứ nhất.

Lai Lai: Đang làm gì vậy?

Hồ Hồ: Ăn cơm!

Lai Lai: Ừ, ăn phân đi.

Hồ Hồ: .....

Ngày thứ hai.

Lai Lai: Đang làm gì vậy?

Hồ Hồ: Ăn cơm!

Lai Lai: Ừ, ăn phân đi.

Hồ Hồ: .....

Ngày thứ ba, thứ tư ....

Ngày thứ năm.

Lai Lai: Đang làm gì vậy?

Hồ Hồ: Ăn phân!

Lai Lai: ....

54. Trúng thưởng

Lai Lai: Bà xã, anh trúng thưởng rồi!

Hồ Hồ: Không phải chứ?

Lai Lai: Thật đấy, vừa nhận được tin nhắn xong, Tencent nhắn đến.

Hồ Hồ: Đồ ngốc, lừa đảo đấy.

Lai Lai: Sao lại như vậy được? Em xem này, anh thấy cái này là thật đấy! Chỉ mất 1000 tệ là đổi được laptop Samsung.

Hồ Hồ: Chắc chắn là lừa đảo, nếu anh không tin thì gọi điện đến Tencent hỏi thử xem.

Lai Lai: Vậy em gọi đi!

Hồ Hồ: Không phải em tin trúng thưởng, ai tin người đấy gọi, em chẳng dại gì tự mình làm xấu mặt.

Lai Lai: Gọi đi, chuyện mất mặt này nhất định là phụ nữ phải làm.

Bất đắc dĩ Hồ Hồ phải gọi điện hỏi, cô gái nhân viên tổng đài dùng giọng nói ngọt ngào nói với Hồ Hồ về sau tuyệt đối không nên tin loại chuyện như thế này.

(Tencent: tên một nhà cung cấp dịch vụ viễn thông của TQ, công ty này sáng lập nên QQ thì phải ^__^)

55. Euro Cup

Lai Lai một năm có 20 ngày phép.

Lai Lai: Anh vốn đã tính kĩ rồi, tháng 6 nghỉ phép, xem Euro Cup thoải mái. Thế mà vì kết hôn với em, tháng 5 đã nghỉ hết phép rồi.

Hồ Hồ: Cái đó rất bình thường mà.

Lai Lai, vô cùng đau đớn: Em có biết không hả, Euro Cup 4 năm mới có 1 lần đấy.

Hồ Hồ: Khốn kiếp, vợ, anh cả đời cưới có 1 lần thôi đấy!

56. Không có trách nhiệm

Hồ Hồ: Ông xã, bỏ củ cái đỏ ra cho em nhéo một cái.

Lai Lai: Không cho!

Hồ Hồ: Sao lại không cho?

Lai Lai: Lần nào em cũng nhéo cho củ cái đỏ to lên rồi lại bỏ mặc, thật không có trách nhiệm gì cả!

57. Yêu quê hương

Lai Lai vô cùng yêu quê hương Đông Bắc của anh ấy. Trong mắt anh, trăng Đông Bắc bao giờ cũng tròn hơn hẳn trăng Hồ Bắc.

Lai Lai: Đậu Hồ Bắc không ngon, quá cứng, đậu Đông Bắc của bọn anh vẫn ngon hơn. Gạo Hồ Bắc không ngon, vẫn là gạo Đông Bắc của bọn anh ngon hơn. Tính khí người Hồ Bắc không tốt, vẫn là người Đông Bắc thoải mái hơn.

.....

Một ngày nọ, Hồ Hồ đang tắm.

Lai Lai: Khôn, người Hồ Bắc bọn em đến cả rồn cũng không đẹp bằng người Đông Bắc.

58. Ai đáng tiền

Ngày nào đó, hai người cãi nhau.

Hồ Hồ: Li hôn! Tôi muốn anh bồi thường tuổi thanh xuân cho tôi.

Lai Lai: Tại sao?

Hồ Hồ: Thời gian đẹp nhất đời người con gái của tôi đã bị anh lãng phí, còn tấm thân xù nừ của tôi cũng bị anh làm ô uế.

Lai Lai: Tôi cũng vậy! Chẳng lẽ thân xù nam không đáng tiền sao?

59. Quần áo mới

Hồ Hồ mặc bộ quần áo mới, bỏ sát người.

Hồ Hồ: Ông xã, đẹp không?

Lai Lai: Khoe mẽ cái gì, bụng còn to hơn cả ngực!

60. Đừng có gọi anh

Lúc yêu nhau, Hồ Hồ kéo Lai Lai đến studio chụp ảnh tình nhân.

Thay quần áo, ngồi pose ảnh. Lăn lộn mất cả ngày trời.

Lai Lai: Mẹ kiếp, lần sau đừng có lôi anh đi làm mấy cái trò này, biết chưa?

Hồ Hồ: Không được, sau này còn phải chụp ảnh cưới!

Lai Lai: Thế em đi mà chụp, nhưng ngàn vạn lần đừng có gọi anh.

61. Thục nữ

Bên ngoài, Hồ Hồ có tiếng là một thục nữ.

Hồ Hồ: Ông xã, mọi người đều nói em là một thục nữ, con gái nhà lành.

Lai Lai: Anh nhận ra từ lâu rồi, nhất là cái lần em cạy gi mũi còn bắn cả vào màn hình TV.

62. Ca thán

Liên tục đi dự đám cưới mấy cô bạn hồi học cấp III, Hồ Hồ về nhà ca thán như sau:

Điểm số thi tốt nghiệp cấp III của mấy đứa đó tỷ lệ nghịch với tiền lương chồng chúng nó kiếm được hàng năm!

Bạn A, hơn 200 điểm, học trung cấp, tìm một anh chồng một năm kiếm được hơn 30 vạn.

Bạn B, hơn 300 điểm, học cao đẳng, tìm được anh chồng một năm kiếm được hơn 20 vạn.

Bạn C, hơn 400 điểm, học một trường hạng 3, lấy anh chồng một năm kiếm được hơn 10 vạn tệ.

Hồ Hồ, hơn 500 điểm, học trường top đầu, thạc sĩ, lấy anh chồng mà căn bản chẳng biết cái gì gọi là ‘tiền lương một năm’.

(ở đây có đề cập đến các loại bằng cấp ở TQ, để cho dễ hình dung, mình quy đổi ra bằng cấp kiểu VN)

63. To nhỏ

Hồ Hồ: Lai Lai, đến năm bao nhiêu tuổi anh phát hiện ra củ cải đỏ của anh đã hơn giống như bây giờ?

Lai Lai, vô cùng đắc ý: Lớp 6 đã như bây giờ rồi.

Hồ Hồ: Thật đáng thương, bao nhiêu năm mà chẳng lớn thêm được tẹo nào, chẳng trách lại nhỏ như vậy.

64. Bị cước

Hồ Hồ: Bị cước thật khó chịu, vừa đỏ vừa sưng, lại còn ngứa nữa.

Lai Lai: Cái này anh từng bị rồi?

Hồ Hồ: Thế á? Anh bị rồi á?

Lai Lai: Ừ, mấu chốt là chỗ bị cước không được hay cho lắm.

Hồ Hồ: Không phải bị trên mặt chứ?

Lai Lai: Trên mặt còn đỡ, mẹ kiếp, bị ở ‘cậu bé’ của ông đây.

Hồ Hồ: Ha ha, không phải chứ, ở Đông Bắc lạnh thật đấy, em từng nghe nói lạnh đông chân đông tay đông cả mặt, vẫn chưa nghe nói đông cả chỗ đó.

Lai Lai: Khôn, có năm vào mùa đông, lúc ở bên ngoài ông đây lòi ra đi tiểu, khi về thì đã thấy bị cước rồi.

65. Bị mắng

Lai Lai: Con người em vừa ngốc lại vừa chậm, còn lơ đãng, có phải anh nói gì em cũng bỏ ngoài tai đúng không, em phản ứng một chút có được không, động tác nhanh nhẹn một chút, khéo léo một chút, thông minh một chút được không hả?

Hồ Hồ: Nếu em kém cỏi như vậy, anh còn lấy em làm gì?

Lai Lai: Khôn, ông đây không có tiền, tính tình lại lém, ngoài em ra còn có ai chịu được?

66. Truyện cổ tích

Trong cuộc sống, truyện cười luôn có hạn, tựa như cuộc sống mãi mãi không thể giống như truyện cổ tích được, phần nhiều, cuộc sống luôn bình lặng như nước vậy.

Những tháng ngày một mình, có thể làm Hồ Hồ thấy rất tự do, cũng có khi nghĩ đến một số chuyện, một số người.

Mối tình đầu của Hồ Hồ khá dài, lại khá đơn giản, đơn giản đến mức cả nắm tay cũng không có, nhưng Hồ Hồ khi còn trẻ con ấy lại cố chấp cho rằng đó mới là tình yêu, thuần khiết mà sâu sắc. Đến tận khi người con trai kia yêu người khác, sống cùng người ta, chia tay rồi, nói với Hồ Hồ ‘sống cùng nhau rồi’ mới gọi là yêu thực sự, Hồ Hồ tan nát cõi lòng.

Ngày đó, Hồ Hồ đã viết một câu chuyện cổ tích.

67. Truyện cổ tích của Hồ Hồ

Trong rừng sâu, Gió đã đem lòng yêu một gốc cây, vì vậy mỗi ngày nàng đều quanh quẩn bên Cây.

Nàng nhẹ nhàng thổi đi bụi bặm trên người Cây, hôn lên những vết thương do côn trùng, chim chóc, dã thú lưu lại trên người Cây.

Nàng còn đi nói với Mặt Trời, để Mặt Trời cho Cây nhiều tia nắng ấm áp hơn một chút.

Mặt Trời từng là người theo đuổi Gió, nhưng hẳn bây giờ lại đang ngọt ngào bên Mưa, bọn họ cũng đã có một bé gái vô cùng đáng yêu – Cầu Vồng. Bọn họ đã là một gia đình hạnh phúc ngọt ngào như vậy, cũng thích Gió ngây thơ, lương thiện. Vì vậy, cho Cây ánh mặt trời ấm áp nhất, cũng cho Cây những hạt mưa dịu dàng nhất.

Cây tựa hồ cũng yêu Gió, nhưng hẳn chưa bao giờ nói với nàng. Bởi vì hẳn còn chuyện quan trọng hơn phải làm, đó chính là sinh trưởng, sinh trưởng thành một gốc cây lớn mạnh nhất trong rừng rậm.

Lúc Gió đi tới, Cây cũng sẽ vẫy tay với nàng.

Lúc Gió kể chuyện, Cây cũng sẽ gật đầu như đang lắng nghe.

Gió cảm thấy rất hạnh phúc. Nhưng nàng không hiểu được tâm sự của Cây.

“Nếu như ta là một gốc cây đại thụ thì hẳn là rất tốt, như vậy ta có thể đứng ở chỗ cao nhất, cũng có thể nhìn thấy cả thế giới rộng lớn.” Gió thường nghe

Cây thờ dài nói vậy.

“Tại sao phải làm một gốc cây đại thụ? Nếu như chàng cao thêm nữa, ta sẽ không thể hôn trán chàng được.” Gió thích loại cuộc sống đơn giản, bình thản này.

“Nàng không hiểu ta, nàng còn có thể đi xung quanh một chút, mà ta đứng ở chỗ này, vĩnh viễn không thể biết thế giới bên ngoài có những gì.”

Cây càng ngày càng tiều tụy, phiến lá cũng bắt đầu héo khô, mỗi khi hắt thờ dài, lá cây sẽ rụng xuống một mảng. Điều này làm Gió rất đau lòng.

Rốt cục cũng có một ngày, Gió quyết định lên đường, vì cây nàng sẽ đi xem thế giới bên ngoài, nàng hi vọng Cây có thể vui vẻ trở lại.

Cuộc sống ở bên ngoài quả là phong phú nhưng cũng rất khó khăn, nàng đi qua một thành phố rồi lại một thành phố, thổi qua một ngọn rồi lại một ngọn núi cao. Trên người nàng dính đầy bụi khói từ ống khói thải ra, điều này làm nàng mắc phải chứng ho khan nghiêm trọng. Nhưng nàng vẫn không dừng lại, bởi vì nàng muốn đem toàn bộ thế giới này xem một vòng, như vậy, nàng mới có nhiều chuyện mới mẻ kể cho Cây thân yêu của nàng.

Mỗi ngày Gió đều nhớ đến Cây ở nơi xa, nàng đã thu thập đủ chuyện lạ, vì vậy nàng không thể chờ được đến lúc lên đường trở về.

Mấy năm qua, Cây đã trưởng thành hơn trước rất nhiều, người nhà Mặt Trời đều dành cho hân sự chăm sóc tốt nhất, Mặt Trời đã có rất nhiều cháu ngoại – Sương Mai. Bọn họ cũng thường rơi trên người Cây, khi ông ngoại sẽ rơi những tia nắng xuống, sẽ làm Cây trông càng thêm cao.

Gió nhiệt tình ôm hôn Cây, nàng nôn nóng muốn nói cho Cây biết về hành trình của mình, về cuộc sống thế giới bên ngoài.

Mà Cây vẫn như cũ không vui vẻ gì, cô vẻ như hắt lại càng thêm ưu thương hơn trước. Hân né tránh Gió, chỉ lặng lẽ nhìn xa xăm. Hạt sương trên người hân lóe lên, tựa hồ như giọt nước mắt của hân.

Gió rất đau khổ, nàng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Cây nói cho nàng biết, sau khi nàng rời đi, một con chim Dạ Oanh vô cùng xinh đẹp đã tới, nàng ta có giọng hát uyển chuyển, cảm động lòng người nhất thế gian này, Cây không thể không chế được mà đã yêu nàng ta. Dạ Oanh làm một cái tổ nhỏ trên Cây để ở. Cây đã quên mất khát vọng với thế giới bên ngoài của mình, hân cũng không muốn cao lớn thêm nữa, bởi vì vóc dáng quá cao, thì lúc Dạ Oanh hôn hân sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Vậy mà, hạnh phúc ngắn ngủi, Dạ Oanh bắt đầu chán ngán cuộc sống bình thường như vậy.

Một ngày, Chim Sẻ nói cho nàng biết, ở bên ngoài vài trăm dặm, có một gốc cây còn cao lớn hơn muốn cùng nàng kết thân, hơn nữa còn hứa hẹn sẽ cho nàng cuộc sống tốt nhất.

Dạ Oanh do dự rất lâu, tiếng hát của nàng cũng trầm thấp mà đau thương. Nàng hát làm Cây vô cùng đau lòng.

Thế nhưng, Dạ Oanh vẫn ra đi, vào một buổi sớm trời mưa. Cây tiễn nàng đi, hân không muốn Dạ Oanh thân yêu của hân đánh mất hạnh phúc của nàng.

Cây lại càng u buồn hơn trước, hân đã không còn mơ ước. Thi thoảng, hân cũng sẽ nhớ đến Gió, nhưng rất nhanh, loại nhớ nhung này sẽ bị nỗi đau thương chôn vùi mất.

“Chàng còn có ta, lẽ nào chàng đã quên, chàng từng yêu ta?” Gió nức nở, nàng vẫn cho rằng Cây chỉ thích nàng, bởi vì bọn họ cùng lớn lên, cùng nhau trải qua thời gian ngọt ngào thiếu niên kia.

“Nàng bảo ta phải nói thế nào đây? Gió, quả thật chúng ta đã từng cùng nhau có những năm tháng đơn thuần tốt đẹp nhất. Nhưng nàng ấy, dù sao chúng ta cũng cùng sống bên nhau.” Lời Cây nói, làm Gió tan nát cõi lòng.

68. Lai Lai cũng làm thơ

Lai Lai cũng từng có thời gian là một thanh niên say mê văn học, còn làm cả thơ tặng Hồ Hồ:

Cánh hoa kia trong gió

Tựa như làn váy em lay động

Lướt qua lòng anh say

Rơi xuống mặt nước tĩnh lặng

Trong vạt tựa mắt em

Phất qua gương mặt anh

Tĩnh khiết như tấm lòng em

Ánh lên sắc hoa đỏ thắm

* Lai Lai đi công tác rồi, truyện cười cũng ít đi rất nhiều, Hò Hò ở nhà một mình bắt đầu đi trên con đường u buồn.

~HOÀN~

Bạn đang đọc truyện *Khi Bảo Bối Yêu Bảo Bối* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.